

10. Про Стратегію сталого розвитку «Україна – 2020»: Указ Президента України № 5/2015 від 12 січня 2015 / [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://uk.wikipedia.org/wiki>.

11. Про судоустрій і статус суддів. Верховна Рада України; Закон від 07.07.2010 № 2453-VI [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/2453-17>.

12. Реформування судової системи в Україні: думка молоді / Молодіжна Альтернатива; [Ред.-упоряд.: Л. Кудіна та ін.]. – К., 2007. – 32 с.

УДК 347.9(477)(043.2)

Тимченко А. П., к.ю.н., доцент,
Нечипоренко Б. Т., студент,

Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна

СУДИ КОНСТИТУЦІЙНОЇ ЮРИСДИКЦІЇ

Важливою частиною механізму захисту прав і свобод людини і громадянина є суд Конституційної юрисдикції, а саме Конституційний Суд України, який здійснює судовий конституційний контроль та захист основ конституційного ладу, основних прав і свобод людини і громадянина, забезпечення верховенства права і прямої дії Конституції на всій території України.

Діяльність Конституційного Суду України ґрунтується на принципах верховенства права, незалежності, колегіальності, рівноправності суддів, гласності, повного і всебічного розгляду справ [1].

Завданням Конституційного Суду України є гарантування верховенства Конституції України як Основного Закону держави на всій території України.

Конституційна юрисдикція це сфера особливої компетенції вирішувати питання про відповідність або невідповідність законів та інших нормативно-правових актів, а також дії або бездіяльності тих чи інших суб'єктів конституційно-правових відносин приписам існуючих конституційних норм. Конституційний Суд України - єдиний орган конституційної юрисдикції в Україні. Про це нам може засвідчити Стаття 1 Закону України «Про Конституційний Суд України». Конституційний Суд України є юридичною особою, має печатку із зображенням Державного Герба України та своїм найменуванням [2].

Конституційний Суд України складається з вісімнадцяти суддів Конституційного Суду України. Президент України, Верховна Рада України та з'їзд суддів України призначають по шість суддів Конституційного Суду України [3].

Суддею Конституційного Суду України може бути громадянин України, якому на день призначення виповнилося сорок років, він має вищу юридичну освіту, стаж практичної, наукової або педагогічної роботи за фахом не менше десяти років, володіє державною мовою і проживає в Україні впродовж останніх двадцяти років. Він вступає на посаду від дня складання ним присяги, яку складає на урочистому засіданні Верховної Ради України, що проводиться за участю Президента України, Прем'єр-міністра України, Голови Верховного Суду України, не пізніше ніж через місяць після призначення суддею Конституційного Суду.

Текст присяги закріплено в ст. 17 Закону про Конституційний Суд: «Урочисто присягаю чесно і сумлінно виконувати високі обов'язки судді Конституційного Суду України, забезпечувати верховенство Конституції України, захищати конституційний лад держави, конституційні права та свободи людини і громадянина» [2].

Встановлення Конституцією України і Законом «Про Конституційний Суд України» єдиного органу конституційної юрисдикції - Конституційного суду України - означає, що в нашій державі утвердилася європейська система конституційного контролю. Європейська система передбачає виокремлення повноважень щодо вирішення питання про конституційність законів і підзаконних актів зі сфери компетенції загальних судів і створення в межах судової системи державного спеціального органу конституційного нагляду і контролю.

Конституційний Суд України приймає рішення та дає висновки у справах щодо:

- конституційності законів та інших правових актів Верховної Ради України, актів Президента України, актів Кабінету Міністрів України та правових актів Верховної Ради Автономної Республіки Крим;
- відповідності Конституції України чинних міжнародних договорів України або тих міжнародних договорів, що вносяться до Верховної Ради України для надання нею згоди на їх обов'язковість для України;
- офіційного тлумачення Конституції та законів України;
- дотримання конституційної процедури розслідування і розгляду справи про усунення Президента України з поста в порядку імпічменту в межах, визначених статтями 111 та 151 Конституції України.

Важливо знати, що до повноважень Конституційного Суду України не належать питання щодо законності актів органів державної влади, органів влади Автономної Республіки Крим та органів місцевого самоврядування, а також інші питання, віднесені до компетенції судів загальної юрисдикції.

Фінансування передбачається державним бюджетом України. Пропозиції що до обсягу фінансування подаються головою

Конституційного Суду України до Кабінету Міністрів та Верховної Ради при складанні проекту державного бюджету України на кожний наступний рік.

Рішення і висновки Конституційного Суду України разом з окремою думкою суддів Конституційного Суду України публікуються у «Віснику Конституційного Суду України» та в інших офіційних виданнях України. Конституційний Суд України відкриває провадження при виявленні обставин по справі, які є предметом його розгляду і приймає рішення про відповідність законів та інших правових актів Конституції України.

Література

1. Конституція України: Конституція, Закон від 28.06.1996 № 254к/96-ВР // Відомості Верховної Ради України. – 1996. – № 30. – Ст. 141.
2. Про Конституційний Суд України: Закон України від 16.10.1996 № 422/96-ВР // Відомості Верховної Ради України. – 1996. – Ст. 2-6.
3. Організація судових та правоохоронних органів: підручник для студентів юрид. спеціальностей вищих навч. закладів / За ред. І. Є. Марочкіна, Н. В. Сібільової, О. М. Толочка. – Харків: Право, 2000. – 272 с.

Удк 101+340.12

Терехова Л. В., к. філос. н.,

Інститут кримінально-виконавчої служби, м. Київ, Україна

ЗНАЧЕННЯ ФІЛОСОФІЇ ПРАВА В СУЧАСНІЙ ЮРИДИЧНІЙ ПРАКТИЦІ

Навіщо праву філософія? Це цілком логічне питання зазвичай постає в людини, коли вона чує словосполучення «філософія права».

Кожна наука має свій визначений предмет і сприймає його як даність, не оспоруєчи й не обґрунтовуючи заново. У будь-якої науки вистачає інших проблем, крім того, щоб сумніватися у власних засадах. За неї це завжди може зробити й робила філософія, пропонуючи інструментарій для будь-якої науки. Але необхідність у ній не відпадає, коли наука здобуває самостійність.

Філософія вчить нас, як правильно думати (теоретична філософія) та як правильно діяти (практична філософія). Філософія права у цьому сенсі – практична філософія, яка має своїм предметом раціональні підстави й цілі людських дій. Головне питання практичної філософії: «Що я повинен робити?», – може бути сформульованим по-різному залежно від контексту (що таке обов’язок?, яким має бути справедливе суспільство? та ін.) [1, с. 5]. Проблема покарання – важлива тема для практичної філософії, оскільки внутрішньо вона присутня в кожній із варіацій цього питання. Застосування